

трибуна

АРСЕНАЛ

Приемник на в. "Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

на стр. **2**

Поколения:
Мариана
Мъгева

20 декември 2013 г. • година III • брой 70

Акценти

БИЗНЕСЪТ С МЕРКИ ЗА РАСТЕЖ И НОРМАТИВНИ ПРОМЕНИ

Част от тях се отнасят за някои социални придобивки за работещите и синдикалните дейци

Списък с неотложни мерки за стимулиране на икономическия растеж в страната изпрати до властта БТПП, като представител на българския бизнес - малък, среден и голям. Пълният списък и мерките са публикувани на сайта на Палатата.

Предложенията са за облекчаване на дейността на малките, средни и големи предприятия чрез изменения в нормативната уредба и са изпратени официално до премиера, членове на кабинета, съветници на президента, парламентарни комисии.

Различни излишни изисквания утежняват условията за правене на бизнес в България и е крайно време да отпаднат, се казва в преамбюла на изпратения документ - теза, изразена и от председателя на БТПП Цветан Симеонов.

Според него, „административните тежести за бизнеса, които надхвърлят европейските изисквания, трябва да бъдат отменени или редуцирани. Ако искаме да бъдем по-привлекателни за инвеститорите и да насърчим предприемаческите умения и реализирането им в практиката, трябва бизнесът да бъде облекчен“, заяви Симеонов.

В предложенията на БТПП за облекчаване на бизнес средата се посочва, че под натиска на различни структури и организации са приети мерки със спорен характер от гледна точка на работодателя, като се визира увеличаването на минималната работна заплата, без отчитане на нивото на производителност на труда, както и увеличението на максималния осигурителен праг, без да се отчита въздействието върху икономическите сектори.

Продължава на стр. 4

БИЗНЕСЪТ СПИРА СЪКРАЩЕНИЯТА

Бизнесът спира съкращенията. През 2014 г. няма да се уволняват хора и безработицата няма да расте. В същото време родните компании ще бъдат много предпазливи при наемането на нови хора. Това става ясно от редовната годишна анкета за бизнес климата и очакванията на фирмите за следващата година, направена от Българската

Продължава на стр. 4

търговско-промишлена палата сред 607 компании. Анкетата е част от „Европейски икономически преглед 2014 г.“, който се прави от 15 години и бе представена на специален бизнес форум в столицата от председателя на БТПП Цветан Симеонов.

Според данните от нея, повечето от предприемачите - 62,8%, са уверени, че през следващата година няма да имат възможност да откриват нови работни места, но и не планират значителни съкращения на персонал.

Половината от предприемачите са сигурни, че през 2014 г. ще увеличат общите приходи от дейността си, като само 10% са песимисти.

ТОМОВЕТЕ НА ЧУДОМИР С НАЦИОНАЛЕН ПРИЗ

Произведенията на Димитър Христов Чорбаджийски - Чудомир, събрани в 6 тома и издадени през тази година от издателство „Абагар“, бяха отличени с наградата „Златен лъв“ за 2013 г. Отличието се присъжда за поредна година от Асоциация „Българска книга“. Томовете на Чудомир са отличени в категорията „Книга или поредица от книги с оригинален замисъл или с приносен характер за българската култура, с висока стойност на текста като съдържание и стил и добро полиграфическо изпълнение“.

За първи път творчеството на Димитър Чорбаджийски - Чудомир излезе в шест тома в навечерието на 20-тите празници, посветени на казанлъшкия писател, художник, хуморист, краевед, общественик. Подборът на произведенията и редакцията на уникалното издание е дело на Пеню Терзиев, директор на ЛХМ „Чудомир“, който посвещава 22 години от своя живот на изследователска работа на творчеството на Чудомир. С работата си по творчеството на Чудомир Терзиев се превърна в най-големия негов изследовател. Предговорът към уникалния шесттомник е на проф. Никола Георгиев.

За мен беше предизвикателство да изследвам творчеството на този човек, творчество в голяма степен непознато, както за масовия читател, така и за специалистите по българска литература, каза за „Трибуна Арсенал“ Пеню Терзиев.

Като „вселена“ той определи талантливия туриец, който приживе се е подписвал не с известните до момента 16 псевдонима, един от които е Чудомир, а с цели 72.

Продължава на стр. 6

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

2014 година

www.experti-kazanlak.com

ЕКСПЕРТИ
КАЗАНЛЪК

С надеждата да е по-добра, по-ползотворна, по-успешна!

С вярата, че жителите на община Казанлък заслужават да живеят в красиво и спокойно място! С убеждението, че професионализмът и всеотдайността правят чудеса!

Честита Коледа и добра Нова година на всички жители на общината!

Здраве, щастие и късмет!

“Експерти за Казанлък”

Мариана Мъгева:

АРСЕНАЛСКИЯТ КОД ПОД КЛАВИШИТЕ

Марианчето прохода в бъдещета си професия още в ранните години на детството в арсеналската Школа по изкуствата. Да, имало е и такава... Школата била изнесена зад портала на оръжейниците – в артистична къща в центъра на града. Първите стъпки в арсеналския прощъпулник на Мариана били щедро подкрепяни от майчините ръце. И това се оказало съдбовно. Ученичка в Школата на Ненко Георгиев и на любимия преподавател по солфедж Димитър Кавлаков, Мариана продължава в Музикалното училище в Пловдив и в Музикалната академия под Тепетата, където е студентка на Асен Кантарджиев. Днес, вече утвърден преподавател по пиано, Мъгева знае: "Името на учителя е важно, учителят дава пътя и посоката, останалото си е собствен избор". Но още преди педагогът да постави малките детски пръсти по клавишите, родителят е този, който дава началото, импулса, „заразата“ с музика. И Мариана признава, че това дължи на майка си – Недялка. Името на таткото Бончо Песев е знаково за всички арсеналци, но онези от тях, които са трайно изкушени от изкуството и особено пристрастни към музиката, непременно знаят и Недялка. 34 години арсеналски кадър: само в един отдел! По професия – специалист по екипировката в Конструкторския отдел на Завод 1, по сърце и душа – сопран... Майката на Мариана пее и в комбинатския смесен хор, и в градския хор. 17 години „отчита“ в хор „Петко Стайнов“ Недялка Песева, която извива глас и в читалищната опера и в оперетата на „Искра“. „От 5-годишна съм свързана с музиката и театъра. Знаех „Прилепът“ наизуст, арии от „Веселата вдовица“... Зад кулисите са моите първи трепети, свързани с изкуството“, спомня си днес госпожа Мъгева. И не крие, че тайнството зад кулисите, магията на прожекторите и овациите от залата още тогава разпалват мечтите на момичето на мама. Малката решава да стане балерина... В краен случай – да пее или да свири!

Мариана избира пианото

Не съжалява за това. Следват познатите за всеки инструменталист детски, но не съвсем детски, години на уроци и упражнения по солфедж, часове пред партитуриите, повторения на движението на пръстите по клавишите..., конкурсите в Бургас, Провадия, Кюстендил, Чирпан, наградите, сребърният медал от тогавашните Републикански фестивали. Първите стъпки в арсеналската музикална школа постепенно редят най-напред пътечка, а после – истински път в изкуството: през Музикалното училище и Академията в Пловдив. Светът се разширява, духът на уникалния град, концертите, представленията и изложбите... зареждат с пориви, които само страстта към изкуството събужда и само изкуството удовлетворява. И така – до сега... Днес същият порив я импулсира да дава на учениците си обич и умения като преподавател и да търси удовлетворението си на подготвен ценител. С начина си

на живот именно в Казанлък, Мариана опровергава предразсъдъка, че постоянният адрес в провинцията отдалечава от високата култура. Делникът минава край пианото с децата от музикалните паралелки на СОУ „Екзарх Антим Първи“ и Народно читалище „Възродена Искра“. Празникът си го прави сама, като постоянно пътува за големите световни и национални концерти у нас на звезди, като цигуларя Найджъл

дълго. Според нея, това би ги ошеетило. Радва се на успехите на всичките се ученици, на първите добри, сред които – Антония Бозукова, на успешните в музиката, вече професионалисти – Ивелина Илчева и Елена Стоянова, на Галина Атанасова, Деница Иванчева и техните млади наследници Весела Паунова и Кристиан Буюклиев, на изгряващата звезда Николай Дончев...

Участието в конкурси с децата, обмяната на опит с колеги от цялата страна по

развиваш дарбите им, това е основното“, споделя педагогът.

Не заради гонитбата за големи награди във „Възродена Искра“, тя учи на пиано и двамата си най-екзотични ученици – братята от американско семейство, което сега живее в Казанлък. Мъгева признава, че навремето било по-лесно в организацията на концерти и продукции, защото децата с добри постижения били много. Сега се налага да се прави подбор – както с

мист. Мариана, на която от пръв поглед личи по очите и чертите на лицето, че е дъщеря на баща си, признава, че широката негова обществена дейност никога не е била и нейна страст. Дори била сред онези съученици, които влезли в Комсомола от втория път. Когато през 1987-ма отива на първата си работа, пак – в „Арсенал“, Мариана отказва предложенията да се включи в непремнената тогава „обществена“ работа. С което изненадва всички. Но не и себе си. Не отказва обаче едно друго предложение – става заместник художествен ръководител на Смесен хор „Фридрих Енгелс“, както се казва тогава и машиностроителният комбинат, днес „Арсенал“. Хорът се ръководи от Димитър Касъров и Мариана му помага като корепетитор и хор-майстор. Преподава и пиано в Школата на завода. С удоволствие младата музикантка поема ръководството на арсеналската вокална група през 1988-ма. Събрана заради популярните тогава т. нар. „политически песни“, певческата формация далеч надхвърля задължителния репертоар на идеологическите стихове, облечени в ноти. Тук пеят заедно с Красимир Байков, Стефан Христов, /именно тук „запален“ за професионалната музика/, с Таня Сиракова /днешен банкиер, но траен страстен музикален любител... С групата пътуват за приятелски концерти в руския Черкаси. Пеят двуглас. Изпълняват не само руски песни, но и популярни „парчета“. Времето и духът на арсеналския Дом на културата, ръководен от Мария Рашкова, Милко Миланов, а по-късно – от Димитър Минков, остават завинаги в сърцето на музиканката Мариана.

Пак в „Арсенал“ днешната г-жа Мъгева се запознава и със съпруга си Здравко. Логично идва и майчинството, но младата преподавателка по пиано не оставя учениците си от фирмената школа и продължава да работи с тях. Защото музиката е особено важна за нея.

В бурните години на промени от началото на 90-те Мариана избира преподавателската работа с музикалните класове на СОУ „Екзарх Антим Първи“, където е и днес. Продължава да предпочита да я възприемат най-вече като човек, свързан с музиката, отдаден на музиката. Харесва по-скоро Моцарт, отколкото Бетовен, класиката, а не предкласиката. Обича българската музика. Може да слуша отново и отново едно и също музикално произведение, защото под пръстите на различните артисти то звучи различно. Музикант отвсякъде! – съдба, сходна с професията? Но не съвсем. Защото тук се крие една твърде рядка в професията странност: необичайното начало на началото – „Арсенал“. Чийто генетичен код под клавишите на Мариана откривам и без сложни ДНК-тестове.

Диана Рамналиева

Мариана. Мариана, която много казанлъчани познават като музикален педагог и преподавател по пиано с фамилията Мъгева. Без да знаят, че нейните клавиши крият арсеналски генетичен код.

Кенеди, виртуоза Васко Василев, Ванеса Мей, солистката Александрина Пендачанска, родната майка дива Красимира Стоянова, която лично познава, Светослав Рихтер, Людмил Ангелов, Роджър Уотърс, Елтън Джон, Стинг, Ерос Рамацоти...

Не пропуска и созополската Аполония.

Следенето на културния живот в Казанлък се поддържа... Мариана Мъгева прави всичко това заради собствената си свобода. Защото не крие:

Свободата е всичко за творците

Свободата да излезе от клишето на училищен преподавател за Мъгева е и крачка към работата в читалище „Възродена Искра“, където е свободна да учи децата по собствен маниер, извън рамките на задължителните програми. Свободата е ценност, която педагогът се опитва да дава и на учениците си – тя е убедена, че, достигнал едно ниво, пианистът-изпълнител трябва да продължи да се развива. А пътят е: от Школата към професионалното училище и Академията, от читалищния учител към голямото майсторство на високия клавирен специалист. Затова г-жа Мъгева не ревнува, а се радва, когато нейни ученици продължат нагоре с друг педагог и не се стреми на всяка цена да ги задържи до себе си колкото е възможно по-

време на концерти, съвместните форуми на Сдружението на музикалните педагози, срещите в страната са онази допълнителна, но непременно нужна нова глътка свобода, която зарежда и те държи жив – усмихва се Мариана. Тя се усмихва постоянно... Не се натрапва. Умее да различава големите постижения от ежедневните успехи. Затова не държи непременно да влиза често в медийната светлина с имената на учениците си. Отбелязва само награди, които си струват. Като тези от „Охридски перли“ 2006, Музикалната академия в Германия през 2008-ма, конкурсът в Италия.

Лауреати от множество конкурси и фестивали, учениците на г-жа Мъгева имат и една друга, безценна награда – тя не може да се окачи в рамка, нито да се подреди над камината. Но тя истински топли.

Мариана работи с децата с любов

И това за г-жа Мъгева е далеч по-ценно от непремнатата амбиция за големите отличия. Защото не всички стават виртуозни изпълнители, но всеки, усетил с обич вълшебството на изкуството, завинаги си остава Човек на Духа. В това е голямата мисия за учителя, вярва Мариана Мъгева. „Да накараш децата да заобичат музиката е предизвикателство и отговорност. Ако им стане вътрешна потребност, както е това при мен като учител, това е вече много. Да запалиш искрата и да

Генетичният код на наследствеността без съмнение прави разпознаваема и за простото око чисто биологичната прилика между родители и деца. Прихващат ли се обаче по наследство духовните прилики? – онези отличителни черти на възприятията ни, стремежите, специфичният поглед към целостта на света или към негов отделен рисунък, доловим именно със сетивата на сърцето, а иначе – невидим за очите? По рождение ли идва тая близост в светогледа или се възпитава в първите седем? Или – и двете?

В търсенето на отговорите на подобни въпроси Трибуна „Арсенал“ продължава да издирва с изследователско любопитство сложните връзки в кривите на арсеналското ДНК и не спира да ги открива с удивление. Именно такъв е случаят и в семейната история на Бончо Песев, съпругата Недялка и щерката

ПРОДЪЛЖАВА ИЗГРАЖДАНЕТО НА ВИК-МРЕЖАТА В ДВА КАЗАНЛЪШКИ КВАРТАЛА

Със средства по проект „Красива България“ ще бъде завършена реконструкцията на Младежкия дом

Част от групата
„Експерти за Казанлък“

Затворената от няколко години сграда на Младежкия дом в Казанлък ще се реконструира и модернизира със средства по проект „Красива България“. Решението е на общинските съветници на Казанлък от последното им за годината заседание. То бе подкрепено и от групата на „Експерти за Казанлък“. Целта на това решение е Общината да кандидатства по проект „Красива България-2014“ на Министерството на труда и социалната политика. Ремонтът на сградата, в която десетилетия се сключваха граждански бракове и правеха кръщавки, бе започнат преди година, но за довършването му са нужни още пари.

Паралелно с това общината вече започна работа по изграждане на нова съвременна ритуална за граждански венчавки, като за целта се преустройва част от партерния етаж на сградата, в която се помещава общинската администрация на бул. „Розова долина“ №6. Старейшините подкрепиха предложението Община Казанлък да кандидатства с проектно предложение за отпускане на безвъзмездна помощ пред Предприятието за управление на средствата за опазване на околната среда (ПУДОС) за изграждане на водопроводна и канализационна мрежа в казанлъшките квартали „Кулата“ и „Крайречен“. Реализирането на този проект ще доведе до подобряване качеството на околната и жизнената среда на територията на двата квартала. След решението на общинските съветници, реална е възможността този проект да се финансира още през следващата 2014 година.

На финала на годината общинските съветници приеха и нова Наредба №25 за гробищните паркове на територията на общината и гласуваха изменение и допълнение на Наредба №26 на ОбС, за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Казанлък, промяна на Наредба №31, за определянето на местните данъци на територията на общината, изменение и допълнение на Наредба №12 за настаняване под наем на граждани с доказани жилищни нужди и продажба на общински жилища. Всички наредби с направените изменения и допълнения са публикувани на сайта на Община Казанлък www.kazanlak.bg в раздел „Нормативни актове“ – „Наредби“.

Трибуна Арсенал

Интервю

Тя вдигна високо летвата за поста, на който е. И всеки следващ, който реши да се кандидатира, ще трябва да го има предвид. Записа името си в местната история като първата жена-кмет на Казанлък и понесе тежестта на тази историчност. Гледат делата и мерят думите ѝ под лупа. Защото така трябва да прави всеки уважаващ града си и ценящ парите си гражданин. И защото е жена. Последното преди година тя призна, че най-малко усеща, предвид тежестта на стола, на който стои. И в същото време призна, че именно защото е жена, е почитател на разговора, на убеждението, търпението, шанса, а не на силата.

Звезците и градският фолклор не ѝ простиха: усилията ѝ, нейни и на екипа ѝ, да променят Казанлък, кръстиха булевард на нейното име. Последното понася с широка усмивка, за разлика от наглостта, с която са вземани решения за лична облага вместо в обществена полза. От тези преди нея.

След 2 години в местната власт тя е категорична:

ЗАГУБИХ ВЯРАТА СИ В СПРАВЕДЛИВОСТТА

Кметът Галина Стоянова: Удовлетворението да помогнеш на една лична съдба топли много повече от 20 километра асфалт. Моралната отговорност тепърва предстои.

Госпожо Стоянова, измина година от последното ни интервю, в което заявихте, че е рано да Ви помнят, но искате гражданите на общината да Ви вярват. Вече преполовихте мандата си като кмет, имате ли усещането, че вече Ви вярват?

- Имах страх дали ще ми повярват. Сега имам усещането, че в по-голямата си част сега хората вярват не само в онова, което искаме да направим за Казанлък. Те се уповават на нас като някаква надежда за Казанлък. Това е още по-задължаващо.

Значи, свикнахте с негативизма, който го имаше у хората?

- Много дълги години хората тук са искали Казанлък да има друго, по-добро развитие, да има самочувствие, думата, от която не бягам. Напротив, мисля, че тя все още е актуална. Нормално е в такъв момент те да са негативни, подозрителни към всеки, който обещава, че ще върне самочувствието на гражданите. В някакъв смисъл си мисля, че този негативизъм е точно заради доверието. Затова усещам, че не е преобладаващ, не е толкова силен и съсипващ негативизъм, какъвто беше през първата година. Аз вече мога да понеса и разбера хората с негативно мнение, защото разбирам какво прозира зад него: непостигнати лични амбиции, непостигнати лични мечти, очаквания, же-

лания, намерения, които аз не мога да осъществя. Но аз не съм тук, на това място, за да осъществя лични желания и намерения. Абсолютно съм убедена, че очакванията на голямата част от казанлъчани е да се върви по този път, по който вървим и който съм убедена, че е правилен.

Усещате ли съпричастие и търпение у хората по отношение на това, което правите?

- Виждам, че на хората им се събра страшно много, особено като годината, която си отива. Ние все още сме на един много страшен кръстопът. Трудностите на всеки човек, независимо къде живее, са много големи. И именно това кара хората да са недоверчиви. Да имат повече очаквания извън себе си и собствените си амбиции. Затова и приемам като нормално явление от нас да се иска да решаваме понякога и въпроси, свързани с личните съдби на хората. Има добри моменти, когато сме постигнали поне едно удовлетворение в една лична човешка съдба. Такива моменти топят много повече, отколкото 20 километра асфалт.

Останаха ли още илюзии у Вас след две години?

- Илюзии - не. Никакви. Още от първия ден съм в реалността. Знаех колко голям е залогът и в момента още по-добре и по-реално го виждам колко е голям. През тези две години загубих не илюзиите си, а тоталната си вяра в справед-

ливостта в нашето общество.

Това е много голяма и страшна загуба.

- Да. Ако не бях се сблъскала с толкова много усилия от моя страна да потърся справедливост за всички грехове, които са свършени спрямо казанлъчани и не бях получила една стена, в която се удрям, може би щях да имам още илюзии. Но в момента наистина нямам вяра в справедливостта. Не вярвам някой ден някой изобщо да ми я възвърне.

Тогава в какво вярвате, за да продължавате напред? Кое Ви държи и Ви мотивира?

- Вярвам, че не трябва да гледаме назад. Споделям това, защото искам да знаете, че съм направила повече от необходимото да потърся справедливост и отговорност на всички преди мен, поставили общината в състоянието, в което я намерих. Не получавам тази справедливост чрез законодателните органи. Затова си мисля, че моралната отговорност тепърва предстои. Хората през тази 2013 година показаха, че моралната справедливост е нещо, което си струва.

След две години в местната власт кои станаха повече: съюзниците Ви или враговете?

- Не съм броила никога враговете си, но броя съюзниците и приятелите си. В личен

план те не стават много, защото не бих допуснала да станат много поради причините на положението, в което съм. Но в обществен план те не стават много. Много са съпричастни приятелите, много са хората, които помагат и това е нещото, което ми дава сила, че Казанлък се събужда и започва да живее своя живот като общество. През тази година имаше доста поводи да покажем това не само пред нас, а и пред цяла България. Такъв повод бе защитата на полицейската школа, обединението ни около един хубав празник - на розата. Правим го не с общинските, не с държавните пари, а с нашите си пари. Ако нямаш съмишленици, приятели, може ли да се направи едно грандиозно събитие без една стотинка от общинските пари и то при положение, че на този празник в годините назад е гледано като на нещото, от което да се черпи най-голям ресурс в полза на някого. Обърнахме по този начин виждането към общината от това тя да е донор за тези, които искат да спечелят по някакъв начин, към това тя да е потребител на човешчина, на добро, на съпричастност, на общност. Мисля, че Казанлък и община Казанлък вече са общност.

Как се работи с централна власт, която не е от „Вашия отбор“? Усещате ли по някакъв начин спирачки, проблеми и пречки във Вашата работа като кмет и

по отношение интересите на гражданите на община Казанлък, каквито преди сте нямали, когато ГЕРБ бе на власт? А вече има и апетити към успешните кметове на ГЕРБ да ги придърпат към друга кауза.

- Никога не съм работила в комфорт с държавната власт: и когато управляващата партия беше ГЕРБ, чуках на вратите на държавата и министрите с каузите на Казанлък. И сега, при това управление, по същия начин се опитвам да отворя вратите на правителството. Защото казанлъшките каузи не са градски, не са регионални, те са национални. По този повод още в първия ден на този парламент в Казанлък посрещнах председателя на Народното събрание г-н Михаил Миков. Каузата, с която той се ангажира, е Музеят на розата. Благодарение на нашите добри връзки и контакти той занесе сега, при последното посещение на българска официална делегация в Китай, наше розово масло от местни розопроизводители. Затова и не се притеснявам. Което и правителство да дойде, въпросите, които аз ще му поставя, ще са само от полза за града и държавата. За съжаление, и в миналото, и в това правителство, средствата, които могат да се заделят за такива каузи, са минимални. Но с повече дипломатия и настоятелност, убедена съм, те ще идват в Казанлък.

Продължава на стр. 7

Продължение от стр. 1

БИЗНЕСЪТ С МЕРКИ ЗА РАСТЕЖ...

Сред мерките, за чиято отмяна настоява пред държавната власт в България бизнесът, е отмяната на задължението на работодателя да съгласува със синдикалните организации и представителите на работниците и служителите си въвеждането на непълно работно време, по чл. 138а, ал. 1. Като мотиви за исканата отмяна се посочва фактът, че подобна мярка за бизнеса обикновено възниква инцидентно, а сроковете за уведомяване на Инспекцията по труда са кратки, което на практика привежда работодателя винаги в нарушение и

води до излишни санкции, утежняващи финансите на дружеството.

В писмото се иска също и отмяна на допълнителния отпуск за синдикални дейци, който е разписан по чл. 159 от Кодекса на труда. Мотивът, с който се иска отмяната, е, че такава мярка поставя в неравностойно положение работещите, които не членуват в синдикати.

Отмяна на задължението за изготвяне на графици за отпуски по чл. 173, ал. 1 е сред текстовете в КТ, за които бизнесът настоява да отпаднат с мотива, че това е излишно задължение, което само ги натоварва и допълнително бюрократизира, особено когато става дума за малки и средни предприятия.

Сред важните промени, които, ако се приемат от българските законотворци и правителството и касаят работещите, е искането за отмяна на задължението на работодателя да организира и заплаща периодичните медицински прегледи на своите работници и служители по Наредба No 3 от 1987 г. Вместо това задължение, работодателите считат и предлагат периодичните медицински прегледи да се осъществяват от личните лекари, като това им задължение се обвърже със задължението на службите по трудова медицина в предприятията.

В писмото на Българската търговско-промишлена палата, изпратено до управляващите, с мерки за растеж и предложения за нормативни промени, се иска и отмяна на задължението на работодателя по чл. 317, ал. 3 от Кодекса на труда - да премести на подходяща работа трудоустроен работник в 7-дневен срок от получаване на предписанието на здравните органи. Настоява се отмяната да се отнася за случаите, когато работодателят не разполага с подходящи места за работа за трудоустроен работник. Работодателите предлагат това тяхно задължение да се замени с възможност да откриват работни места, предназначени за трудоустроени, като това бъде обвързано с икономически стимули и с корпоративната социална отговорност на съответна фирма.

В изпратеното преди дни писмо до управляващите се изразява и тревога от забавянето на реформите в администрацията. Правителството и българският парламент все още не са реагирали по никакъв начин на направените предложения от бизнеса в страната, нито пък са им дали кой знае каква гласност. Няма официална реакция и от страна на синдикатите в България.

Деляна Бобева

НАРИЧАНЕ

В навечерието сме на едни от най-хубавите празници в календара на нашия народ - Коледа и Нова година.

Това време е време на радостно предчувствие за нещо ново, което новата година ще ни донесе: нов късмет, нови радостни мигове, за някои - нова любов, нова работа, нова заплата, нови внушета...

Може би и затова дните преди настъпването на новата година са дни на равностметка, в които всеки от нас се замисля какво е постигнал през изминалата година, какво е оставил за следващата, какво добро е сторил и къде не е бил на ниво, къде е показал най-доброто от себе си и кога го е скрил...

В последните работни дни на тази година нека си пожелаем да сме живи и здрави, проблемите от тази година да останат в миналото и да не ни безпокоят повече, да си пожелаем да имаме до себе си приятелско рамо, на което да се опрем, когато имаме нужда да поплачем, и човек, с когото да се посмеем от сърце, защото несполуката се понася по-леко, а щастието става двойно, когато е споделено.

Нека новата година ни донесе нови успехи в работата, в личен план - деца и внуци, мир и разбирателство вкъщи, щастие и здраве, за да можем да се радваме на това, което имаме!

Весели празници и щастлива Нова година!

Лина Узунова, бивша арсеналка

Продължение от стр. 1

...СПИРА СЪКРАЩЕНИЯТА

Резултати от изследването показват, че българският бизнес отново ще разчита на експорта, за да постигне растеж - почти половината от фирмите (49%) очакват по-високи продажби в чужбина.

Значително по-скромни са прогнозите за реализирани приходи в страната догодина - същият дял от фирмите (49%) очакват запазване на достигнатите нива на продажбите от 2013 г. В тази връзка Цветан Симеонов допълни, че не би могло да се очаква нарастване на вътрешното потребление с увеличението на минималната работна заплата и с обсъжданата идея, работещите на такава заплата да бъдат освободени от данък. Подобни мерки по-скоро биха се отразили негативно на приходите в бюджета, счита бизнесът в България.

От основните търговски партньори на България най-голям оптимизъм имат фирмите в Румъния, Турция и Белгия. Поумерени са очакванията на деловите среди от Германия, докато сред италианските и гръцките фирми нивото на оптимизъм е значително по-ниско. Едновременно с това българските фирми могат да осъществят успешни бизнес партньорства в Сърбия, Литва и Финландия - държави, които са на първи позиции в изследването.

Изследването за България показва, че не бива да се подценява възможността за негативно влияние на някои рискове върху очакванията на българския бизнес за 2014 г., сред които са недостатъчно адекватните мерки от институциите за подобряване на икономическата среда и нестабилност в политическата среда у нас.

Най-големите надежди сред българския бизнес са били най-големи през 2011 г., но са се сринали през 2012 г., сочи още проучването. Факт е, обаче, че оптимизмът сред българския бизнес е все по-осезаем.

България е на девето място по оптимизъм от 25 европейски страни. Като най-сигурен начин да се подобри икономиката на страната половината анкетираните сочат износа. Малка част от тях разчитат, че вътрешното потребление през 2014 г. ще се повиши - 33,7%, срещу 51,6% през 2011 г., показват данните от анкетата на БТПП.

Трибуна „Арсенал“

ПЪРВИ РАБОТЕН ДЕН ЗА
2014 ГОДИНА НА 6 ЯНУАРИ

Две седмици непрекъснато ще почиват арсеналци по време на коледните и новогодишните празници.

Първият работен ден за новата година е 6 януари - 2014 г. - понеделник. Част от почивните дни вече се отработиха, през януари предстои отработването на още два. Ще се отработва по следния график:

2014 година:

2 януари - 11 януари
3 януари - 25 януари.

С оглед съобразяване с работния график на „Арсенал“ първият брой за 2014 година на фирмения вестник „Трибуна Арсенал“ ще излезе на 17-ти януари.

„Трибуна Арсенал“

ЧЕСТИТКА

Здраво име, късмет, щастие, берекет и благоденствие на стотиците именници в „Арсенал“, за които следващите дни са двойни празници.

Честити да са празнуващите на Игнажден, Рождество Христово, Стефановден, Васильовден, Богоявление, Ивановден.

Щедра Нова година, уютна и топла Коледа!

СК на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“

Алея на Славата:

НЕЛИ: РАБОТАТА В „АРСЕНАЛ“ Е УДОВОЛСТВИЕ

Като мнозина други, Нели казва за себе си: „Аз съм арсеналско дете“. Ветераните-арсеналци познават майка й Стойка Калчева - дългогодишен профсъюзен ръководител на Завод 2, където някога почнала като контрола. Баща ѝ - Калчо Калчев/Лека му пръст!/, тръгнал като конструктор в конструктивен отдел на „Арсенал“, а после станал началник-смяна в Завод 2/150. Затова не е чудно, че Нели вече 35 години работи само в „Арсенал“, никога не е и помислила да търси друга работа, никога не е искала да напусне.

Започнала в трисменното непрекъснато производство на Завод 2 като контрола в химически сектор, след майчинството Нели се връща отново в производството и „навърта“ 10 години при роторните линии, отново в ОТК.

Дипломата от Икономическия в София, където Нели следва задочно, дава нов старт за нея в Счетоводството на Завод 2, където е до 1995-та. Качествата, които показва в работата, я правят подходяща за Централното счетоводство на фирмата, където остава през следващите 4 години, преди да стане главен счетоводител на Завод 1 при неговото обединение със специалното производство от Шейново. Нуждата от добри специалисти при въвеждането на новата автоматична система за отчитане и контрол, която следи материалите от получаването им до завършването на готовата продукция, връща Нели Калчева отново в Централното счетоводство, където от 2011-та тя е вече главен експерт. Като такъв тя разбира, че работата с „Техноклас“ е предизвикателство и път напред не само за счетоводството, но и за цялостното управление на фирмата - възможен е вече по-добър контрол на всеки етап от производството, разходът на материалите се следи постоянно и точно. Във всеки един момент се подава нужната за правилните управленски решения информация. С опита си в сложната система на „Арсенал“ Калчева отчита, че автоматизираната система и програмните продукти, които въвеждат в последните години, са разработени по стандарт, който не отразява в достатъчна степен спецификата на производството тук. Разнообразието от дейности постоянно извиква нови казуси, които налагат корекции в прилагането на системата, за да пасне тя изцяло на арсеналската специфика. Тази работа - по същество и експертна - методическа, и чисто управленска, допада много на Нели Калчева, защото с ежедневните си трудности провокира решаването на интересни професионални проблеми. А Нели не е човек, който се плаши от проблемите - напротив, за нея проблемите са просто трудности, които трябва да се преодоляват, за да се върви напред. Нели признава:

Работата в „Арсенал“ е удоволствие

И казва: „Винаги и навсякъде съм работила с желание, разбира се, че има трудности, но те са, за да се решават и да се преминава на следващ етап.“ Още едно чисто арсеналско качество е възпитала у про-

присъствие носи спокойствие и умереност, неприсъщи за днешния динамичен делник. Делникът наистина е динамичен, но Нели не си позволява това да я тревожи: сигурна е в онова, което прави, а премерената скромност, която излъчва, със сигурност ѝ помага да стъпва здраво на земята. В този дух главният експерт в

Не е никаква тайна, че добрите технически кадри на „Арсенал“ израстват и се формират като специалисти именно тук - в практиката. Често това става успоредно с повишаване на образованието и квалификацията. В това отношение казанлъшката оръжейница е стопроцентово потвърждение на японската формула на утвърждаването на фирмените майстори и инженери: „От долу - нагоре“ по цялата стълбица на предприятието, което работещите там усещат като свое семейство. Същата формула на кариерното развитие, обаче, важи не само за техническите кадри, но и за икономистите, и за фирмения мениджмънт на „Арсенал“. Истински аргумент в полза на това твърдение е професионалната биография на Нели Калчева Тодорова, главен експерт в Централното счетоводство на дружеството. Гимназия - техникум - ВИИ „Карл Маркс“ /днес - УНСС/: контрола - счетоводител - главен счетоводител - главен експерт в Централно счетоводство. Това са само факти. Но в CV-то на Нели Калчева те категорично потвърждават арсеналското правило на успеха.

фесионалиста Нели работата тук: съзнанието, че се работи в екип, че нищо не можеш да постигнеш сам, увереността, че можеш винаги да разчиташ на колега и на ръководител. Както и отговорността да даваш стабилност, на която другите могат да се опрат. Нели се опитва да прави това - да дава като ръководител онова, което получава от своите ръководители: подкрепа и компетентност. Думите ѝ го доказват: „В работата си винаги съм намирала помощ и съдействие от колеги от всякакъв ранг. Не съм имала случай да бъда връщана или да не получа отговор на въпросите, по които искам да се консултирам“.

Бързо се вижда, че Нели е не само отговорен и подреден човек, както подхожда на добрия счетоводител. Нейното

Централно счетоводство изповядва разбирането, че едно е лицето, което всеки вижда за себе си, друго е какво виждат околните за теб, а трето е онова, което дава истинският ти образ. С присъщата упоритост и успешност на Лъва и с мекотата на Девата, която сякаш ѝ е по-близка, родената „на ръба“ между двете зодии Нели, балансира отлично своята самооценка с реално свършената работа, отчетена от околните. И се шегува със себе си: „Аз може да си мисля, че ставам за министър-председател, а, всъщност, да имам качества за чистачка...“. Точно в този дух главен експерт Калчева признава, че мери хората по работата им, по свършеното от тях, а не по дипломи и образования. Практиката я е научила, че

често за уменията в професията документът за ценз далеч не е определящ критерий. Особено - днес, когато образованието, включително и висшето, постоянно девалвират. В същото време Нели се радва, че в последните години в счетоводството на „Арсенал“ идват млади и подготвени момичета. Можете в счетоводството предпочитат да опитат работата в счетоводни къщи или собствен бизнес, от който самата Калчева признава, че никога не е била изкушена. Малкият собствен бизнес в семейството е избор на съпруга на Нели - той произвежда електронни устройства с изключително широк спектър на приложение. В трудните условия днес семейството се справя, без да се оплаква.

Животът е борба

Нели Калчева изрича това кротко и просто. Без помпозност и предвзето самочувствие. Така кротко и просто, освен служебните ангажменти, тя е поела и грижата за здравето на майка си, помага на щерката в отглеждането на внуците, които прибира от детската градина и училище. Щерките са две.

Другата е в Германия, но вече се е прибрала за празниците. Така семейната трапеза ще бъде пълна с радост по Коледа. Радостта ще е най-вече за внуците - Димитър, Габи и Георги, които вече очакват подаръците, поръчани от баба и дядо. Обръщенията „баба“ и „дядо“ не притесняват Нели. За нея преходът във възрастните човешки е нещо съвсем естествено и тя не е от жените, които се срамуват от това, че вече са станали баби. Г-жа Тодорова гледа на себе си с присъщата за мъдростта самоирония: човек трябва да бъде самокритичен към себе си, да си знае и недостатъците, и грешките, защото така няма да се учудва, когато другите ги забелязват и ще се

старае да се коригира. „Няма безгрешни хора, но е важно да отчитаме грешките си и да направим корекция“, казва Нели Калчева.

Покрай трепетите в семейството тази година тя ще пропусне традиционния празник с колеги преди Коледа. Но колегите са винаги в сърцето ѝ. Както и приятелите. Защото Нели е от онези българи, които тъгуват по времето, когато имаше повече време едни за други, когато веселбата по празници, както и в делника, ни спохождаше по-често, отколкото това се случва днес. Тя знае, че дори и малкото внимание - цвете и поздрав за празника на колегата, са важни за него. Защото това топли. Както топли хубавата песен и веселбата. „Весел човек съм...!“, казва за себе си иначе премереният по условие счетоводител. Нели обича музиката, танците и смеха. Години наред дори посещавала клуб за народни хора. Което не ѝ пречи в работата. Колкото до работата, Нели се шегува, че лесна работа няма. С усмивката на постоянно зает човек, тя казва: „Дори да стоиш и да мързелуваш не е лесно...“.

Както вече се разбра, Нели не е от мързелуващите. Те се срещат рядко тук и не намират място в „Алеята на славата“, където вече втори месец е и името на Нели Калчева Тодорова. Заедно с имената на още двама счетоводители.

Според главния експерт в Централно счетоводство, хората от производството имат повече основания да бъдат сред първенците, затова тя изпитва известно притеснение от факта, че нейният потрет е в редицата на отличените.

Но в интерес на истината, не можем да отречем, че изключението Нели със сигурност потвърждава арсеналското правило „три в едно“: професионализъм - колегиалност - почтеност.

Диана Нейчева

ТЪГА

Без време си отиде един невероят човек, безкомпромисен професионалист, всеотдаен служител и добър приятел. Беше от хората, които помниш, дори и само от една среща. Респектираше с отдадеността си към работата и марката „Арсенал“.

Обичаше цветята и всичко красиво, което ни заобикаля. Животът опустя без нея. Ще я помним със светлината, с която зареждаше! Поклон пред паметта на Теменужка Попова.

„Трибуна Арсенал“

Продължение от стр. 1

...ЧУДОМИР С НАЦИОНАЛЕН ПРИЗ

Според Терзиев, Чудомир е прибягвал до тази „хитринка“, за да създава впечатление, че много други хора мислят като него.

Сред изненадите за любителите на Чудомиrowото творчество и изследователите е и фактът, че той е писал и стихотворения, 180 от които са издадени в първия му том.

Голямата амбиция на Пеню Терзиев и на съмишлениците на идеята да се събере цялото уникално Чудомиrowо творчество е то да се изучава в българското училище и в университетите.

За Чудомир вече се четат лекции в хуманитарния факултет на Анкарския университет от преподавателя по българска литература и български изселник Хюсеин Мевсим.

Благодарение на усилията години наред на Пеню Терзиев творбите на Чудомир са познати в балканските страни. Амбицията на Чудомиrowите съмишленици бе подкрепена и от кмета на Община Казанлък Галина Стоянова, която отправи апел към Министерството на образованието и науката да включи в учебната програма за средното образование у нас произведения на Чудомир като един от най-изявените автори в съвременната българска литература.

Паралелно с изследванията си за Чудомир, Пеню Терзиев продължава своята работа по друг мащабен труд, свързан с културната история на Казанлък.

Деляна Бобева

Хроника

Тунелът под връх Шипка ще се строи. Това обяви при посещението си в региона министърът на регионалното развитие Десислава Терзиева.

В началото на тази седмица /16-ти декември/ изтече срокът за подаването на оферти от проектантски фирми за участие в обществената поръчка за изработване на идеен проект на тунел под връх Шипка. Обявена е от Агенция „Пътна инфраструктура“. Разработката на идейния проект е върху готовото задание, което, освен тунелното съоръжение, предвижда и около 20 км подходи.

Проектът включва извършване на обстойни геоложки и хидрогеоложки проучвания, не се допуска изграждането на тунела през терен с активни свлачищни процеси. Срокът за проектиране е 120 дни. Критерият за оценка на офертите е най-ниската цена. Прогнозната стойност на поръчката е 330 хил. лв. без ДДС. Средствата за проектирането се осигуряват от ОП „Транспорт“.

Плановите на експертите от Пътната агенция предвиждат същинското строителство на тунела да започне през 2015 година. Прогнозната стойност на тунела под Шипка е 150 млн. евро, като е предвиден за финансиране по програма „Транспорт“ през новия период. Дали строителството ще започне през 2015-та, зависи от това, дали в новия програмен период програма „Транспорт“ ще може да осигури тези 150 млн. евро за дълго чакания подземен път от 3 километра под Стара планина, между Габрово и Казанлък.

От депозиранияте оферти от страна на кандидатите за проектиране на обходния път най-ниска цена е предложена от българо-полски консорциум. Те предлагат да извършат всички дейности по проектирането за 69 737.50 лв. без ДДС.

Протокол за сътрудничество в сферата на културата, младежката политика и туризма подписаха кметът на руския град Толиати Сергей Андреев и заместник-кметът на община Казанлък Петър Косев. Косев, заедно с общинския съветник Димитър Баяслиев и представителя на казанлъшката фирма „ВАО“ Димитър Иванов, бяха на официална визита в побратимения на Казанлък руски град.

Подписаният документ предвижда разширяване сферите на партньорство в посока на икономическото сътрудничество, обмен на бизнес делегации и опознаване на инвестиционния потенциал на градовете с цел развитие на контактите и в тази област. Казанлъшката делегация е посетила заводите на АВТОВАЗ, където вече се произвеждат автомобили с марките „Рено“ и „Нисан“, Държавния университет на Толиати и Поволжския университет, Търговско-промишлената палата на руския град и производствени компании. Според зам.-кмета на Казанлък Петър Косев, тази визита дава изключително полезни възможности за разширяване сътрудничество между двата града. Пез следващата година двата побратимени града предвиждат и съвместно участие в туристически борси.

С Гранд При от Москва в първото издание на Световната олимпиада по приложна физика се завърнаха възпитаниците на казанлъшкия физик Теодосий Теодосиев.

Казанлъшкият меценат Илиан Дончев представи уникалния си документален филм „Кралство Бутан“. Филмът разказва за уникалната култура и екзотиката на Хималаите, които той е заснел по време на своята експедиция в Бутан, Сиким, Мустанг и Непал. Филмът е четирилогия, като първата част е посветена на Бутан. Освен лентата за Бутан, в навечерието на Коледа известният казанлъчанин представи и изложбата си „Индия – храмове и поклон“.

9-годишният Цветан Стоянов от Казанлък участва в започналото на 17-ти декември Световното индивидуално първенство по шахмат за младежи - момчета и момичета, юноши и девойки, което се провежда в Ал Аин - Обединени арабски емирства.

Талантливото момче от казанлък е едно от 17-те българчета, които представят страната ни в индивидуалното първенство.

Рекорден брой млади шахматисти - над 2000 от 118 държави, са се записали за участие.

До 7-ми януари желаещите казанлъчани да се кандидатира за съдебни заседатели могат да подават своите декларации и съпътстващи ги документи в канцеларията на Общинския съвет на Казанлък. Одобрението на кандидатите за съдебни заседатели към Районен съд – Казанлък ще стане с решение на местния парламент.

За повече информация: 0431 98215; 0431 98217 – Общински съвет – Казанлък.

Иди и виж

Коледен афиш

24.12. /вторник/
11.00 ч. - площад „Севтополис“, „Добре ми дошли, коледари“ - концерт на коледарски групи от общината

25.12. /сряда/
всички православни храмове
ПРАЗНИЧНА СВЕТА ЛИТУРГИЯ
по случай РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

31.12. /вторник/
площад „Севтополис“, „Да е здрава и щастлива“ - веселие в новогодишната нощ

01.01. /сряда/
всички православни храмове Благодарствен молебен за здраве и добруване през 2014 година
ВАСИЛИЕВА СВЕТА ЛИТУРГИЯ

Коледна сцена
площад „Севтополис“

20.12. /петък/

15.00 ч. - Коледен концерт на Фолклорна група „Зора“ при НЧ „Зора-1902“ с. Голямо Дряново

15.15 ч. - Коледен поздрав от самодейците при НЧ „Ал. Константинов-1919“ с. Ясеново

15.30 ч. - Коледни песни - поздрав от Клуба на пенсионера с. Ясеново

15.50 ч. - „Коледно послание“ - детски колективи при НЧ „Цвятко Радойнов-1885“ гр. Крън

16.00 ч. - Коледни песни - поздрав от певческа фолклорна група при Тракийско дружество „Капитан Петко Войвода“

16.30 ч. - Поздрав от вокална група към ОУ „Никола Вапцаров“

25.12. /сряда/

11.00 ч. - Коледно-мегданско надиграване при НЧ „Жар-2002“ гр. Казанлък - с участието на клубовете за народни хора от община Казанлък

Изложба – Градска
художествена галерия

„Празниците на българина“ - изложба от фонда на Дома на хумора и сатирата в Габрово. Представя 30 творби на 24 български художници, творили от началото на 20 в. до наши дни. Колекцията ще може да бъде видяна и по време на коледно-новогодишните празници, както и през целия месец януари.

Кметът Галина Стоянова:

Продължение от стр. 3

ЗАГУБИХ ВЯРАТА СИ В СПРАВЕДЛИВОСТТА

В този смисъл, как работите с областната управа? Има вече няколко върнати решения на Общинския съвет в града, които са от голям интерес за гражданите тук: и за т. нар. „дупка“ в центъра, за която имате конкретни планове, както и за спряното намерение за продажба на имот в Равда, от която Общината очакваше приходи? Това елегантна форма на бойкот ли е, според Вас, или просто нужда от повече прецизност при вземането на решенията?

- Аз самата съм била на мястото на областната управа. Била съм от тази позиция. За мен е ясно колко са правомощията на областния управител. Пределно ми е ясно колко той може да помага и колко да пречи. Няма да кажа кое превишава, но аз съм наясно. Нашите взаимоотношения са чисто административни, в смисъл, че винаги съм нарек за това, което мога да очаквам от областната администрация. Искане ми се всички заявки на областната администрация за специално отношение към Казанлък, към Долината на тракийските царе, да се превръщат все повече в практически решения, тоест областният управител да е съмишленик на всичките усилия, които полагаме. Мисля, че след трудните месеци, в които той се утвърждаваше като институция, ще дойде и времето на „мъжкия“ разговор между нас, в който ще уточним, че вървим в една посока и че позитивите на Община Казанлък могат да са позитивите и на областния управител.

Създавате усещането на човек, който бавно върви към целта - капка по капка. В този смисъл каква е голямата цел?

- Не съм си поставяла грандиозни цели, освен една: Казанлък да стане сериозна туристическа дестинация и да печели от природните и културни богатства, които има. Успяваме малко по-малко да наложим Казанлък редом с големите туристически дестинации и това се оценява на национално ниво. Три са големите туристически награди за Община Казанлък през тази година и това е голямо признание. Може би предстои да получим и собствената си награда: ние самите да признаем, че Казанлък заслужава да бъде оценяван и ние да го приемаме като неслучаен град, без който България не би могла да се представи където и да било. Град, без който България би загубила своя облик и традиционно обаяние: като държава на розите и древните култури. В този смисъл националното ни самочувствие започва от Казанлък.

А Вие усещате ли, че хората тук възвръщат самочувствието си?

- Да, имам усещането, че градът все повече ги обгръща, прегръща и завръща с

преоткриването на красивото и доброто, на местенца, които досега не са забелязвали, но сега вече виждат. Самите хора ми казват: Казанлък става все по-хубав.

Най-голямото предизвикателство пред Вас следващата година и най-голямото препятствие?

- Голямото предизвикателство ще бъде да завършим всички започнати през тези две години проекти, които никак не са малко. Да усвоим всичките 70 млн. лева, които сме заявили и декларирали и те да се превърнат в по-добри места в Казанлък. Предизвикателство е, защото 2014 година ще е трудна година откъм комуникацията с оперативните програми. До началото на февруари няма да се превеждат и стотинка по оперативни

града да не питат къде са розите, като идват тук.

Голямото препятствие е надвисналата опасност фирма „Тракия трейд“ да си поиска 3,5-те милиона лева за пропуснатите ползи. Сделката за бившата инфекциозна болница е неблагоприятно сключена от предходната управа за общината. По нея дължим средства и те ще надвиснат над общината. Тук много ми се иска някой от журналистите да направи разследване по този въпрос, в частта дори чисто морална отговорност, защото съдебна съм потърсила. Има образувано досъдебно производство срещу общински служители, организирани този конкурс в ущърб на общината. Не знам какъв ще е изходът. Но ми се иска на казанлъчани да е ясно защо ще е нужно да платим тези пари. Общината

Едно от красивите места в Казанлък

програми, а това означава, че, ако самата община не намери средства да си продължи проектите, които вървят по график, трябва да спрем и да чакаме. Предизвикателството е да не спираме, а да продължаваме, въпреки че ще е много трудно. Но вярвам, че ще има разбирателство. През 2014 г. някои от големите приоритети, основни в строителната програма на Казанлък, трябва да отстъпят на проектите с европейско финансиране, на които през следващата година ще дължим собствения си принос. През последните две години ние усилено работихме по инфраструктурата на града. През 2012 г. положихме 80 хил. кв. метра асфалт, изразен в 36 улици в града и селата, през 2013 г. направихме още 86 хил. кв. метра асфалт с подмяна на комуникацията под него и с добро качество. През 2014 г. ще направим много по-малко от тази цел, но и малко останаха улиците, които искат цялостно асфалтиране. Тук, по този въпрос, ще искаме разбиране от хората. През 2014 г. ще направим онези улици, които са изключително важни за потреблението в града. Другите ще почакаят до 2015 година. Надявам се през 2014 г. да приключим успешно реконструкцията на парковете „Розариум“ и „Тюлбето“, един добър проект за Казанлък, който ще накара гостите на

сме ние. Ние трябва да знаем защо ще ги платим. Затова се надявам да има поне морална справедливост по отношение на това плащане в най-неподходящия момент и година за нашата община. Поне да е ясно на кого дължим това и защо.

А ще успеете ли да разплатите през 2014 година старите дългове, които на следихте?

- През следващата година ще приключим разплащанията по старите задължения от 2008-ма година. Става дума за 1,6 млн. лева. Ще разплащаме само просрочените си задължения по новите договори, които сме забавили, за да можем да изчистим старите. Смятам, че това е във възможностите на Общината да се справи.

Най-голямата Ви амбиция за 2014 година?

- Да подготвим общината за следващия програмен период и да направим проекти, които да са най-близо до хората. Да влезем много мащабно в кв. „Изток“, в индустриалната зона и в спортната зона за отдиш на общината. Да направим работните проекти. Имаме европейски пари, с които да го направим. И да се подготвим през 2015 г. да оставим една пълна готовност на следващото управление да продължи

това, което ние сме започнали. Така че да няма никакво съмнение, че Казанлък ще продължи да се развива със самочувствие в туризма, инфраструктурата, спорта. Каквото и да е следващото управление на общината, трябва да му е ясно, че не може да криволичи. Трябва да спазва посоката.

Градът се променя, това е безспорен факт. Остана, обаче, едно Ваше намерение, сериозно и твърде щекожливо, което към момента Вие не се решавате да предприемете или Общинският съвет на два пъти не дава ход на въпроса - металните гаражи. Жива ли е все още амбицията Ви да се справите и с този въпрос?

- Това е много трудна тема, защото засяга всяко семейство. Хората имат такива гаражи по две причини: да опазят автомобилите си от набеи и да спечелят някой лев от наеми. Въпросът е сериозен. 4 800 са поставените гаражи, като 1/3 от тях са изрядни платци, 1/3 плащат нередовно и 1/3 са незаконни. Имаше наистина намерение да премахнем незаконните гаражи. Забавихме процеса, защото той е многопластов. От една страна, ако демонтираме тези гаражи, трябва да предложим на хората алтернатива. Затова предприехме друга стъпка: през тази година разширихме безплатните паркинги в града и то основно в централната градска част. Имаше изградени вече 5 огромни обществени паркинга тук. През следващата година вече можем да приведем в ред централната градска част, без да има оправдания, че гражданите няма къде да си оставят автомобилите, а им събираме такси. По-късно трябва да пристъпим и към отдалечените райони, но и за там следва да създадем възможности и алтернативи. По този въпрос ще работим по-спокойно, стъпка по стъпка, за да не навредим на хората. Може би и защото съм жена, не обичам силовите мерки. Искане те да са осъзнати и разумни.

Вече не е толкова монолитен сговорът в Общинския съвет на Казанлък, с оглед на ситуацията в страната, той може да става още порехав. Самият съвет вече се рои, имаме и първите примери: НДСВ-съветниците отиват в партията на Баревков - „България без цензура“. Това роене, според Вас, ще блокира ли работата на Общинския съвет, а оттам и вземането на важни решения за общината?

- Тук ще Ви разочаровам. Аз смятам, че в този Общински съвет сговорът и разбирателството са благодарение на хората, които са вътре. Това са изключително високо морални хора. Убедена съм, че никакви нови формации, партии не могат да разбият този сговор и това общество, което работи в полза на Казанлък. Разчитам на всички групи в Общинския

съвет: и на Експерти за Казанлък, които изключително съвестно и професионално разглеждат въпросите и получават подкрепата им, и на групата на БСП, които са много добър коректив. И се радвам, че имаме такъв, защото другата крайност също не е добра. Благодаря и на съветниците от ДПС, ЛИДЕР, на РЗС, както и на групата на господин Дамянов. Нито един от общинските съветници не е поставял пред мен лични въпроси и желания, всички работят в обществена полза. Затова има комфорт и тази симбиоза, за която всички завиждат.

За да приключим: още ли сте толкова категорична, че няма да има втори опит? Сега сме на средата на пътя. Бяхте казали в предишно интервю, че нямате амбиции да повтаряте мандат. След две години начело на общината търпи ли ревизия Вашето предишно решение?

- Да, на средата сме на пътя. Макар да ми се струва, че следващите две години ще бъдат много по-бързи, отколкото предходните две години. Моята баба, на която съм и кръстена, беше много мъдър човек. Много пъти ми е казвала: „По-добре изляз пълна лъжица, не казвай голяма дума“. Така че, ако кажа голяма дума в едната или в другата посока, тоест категорично „за“ или категорично „против“, мисля, че ще събъркам. Единственото, което мога да кажа категорично, е, че има много голяма амбиция в екипа, с който работя, да изпълним онова, което сме начертали за Казанлък и което виждаме, че е добро и че се приема. Ако има мисъл за продължение, то тази мисъл ще бъде на хората. Няма да бъде наша. Ние не сме като екип хора, които сме дошли на всяка цена да се доказваме. Искане да дадем своя дан. Колко ще бъде той, ще прецени времето.

Тогава - сега накъде?

- Сега и всеки момент след този е в посока: да приемем бюджета на общината за 2014 година. Той да е разумен бюджет. Да оставим общината и през 2014 година да направи развитието си по посока на инфраструктура, култура, младежка политика, туризъм. Да е стабилна финансово, което е много важно, и да създадем нови условия, нови места в Казанлък, които да са прекрасно място за живот на хората. Бих искала да насочим погледа си и към една неизползвана от Казанлък възможност - минералните извори. Работим в тази посока и искаме да разработим Казанлъшките минерални бани - като предложение и за чуждите туристи. Посоката е напред и със самочувствие.

Годината свършва, пред куп празници сме. Кой късмет Ви се ще да дръпнете от новогодишната баница?

- Току-що получих късмет на кафето си. Баницата е далече и късметът е успех.

Деляна Бобева

Кой ще е цветът на новата 2014 година?

Отговорът вече дадоха световните модни дефилета и топ дизайнерите, които диктуват модния бранд за всяка стилна и уважаваща себе си жена, независимо къде се намира тя, какво работи и с какви пари разполага.

Ако още не сте чули или прочели - това са всички сияйни вариации на лилавото.

Според експертите-колористи, теменуженият цвят символизира желание към нови приключения. Той отключва креативността, иновативността и амбицията. Други свързват лилавото с порока, а трети със силата и голямата воля. Не малко са привържениците на тезата, че лилавото е символ на желание и платонична любов. Лилавото е цветът, който се вглита прекрасно при различни по тежест обществени ангажименти и прекрасно се комбинира с различни бижута: както злато, така и сребро или различни камъни, отново модни този сезон. Перлите са без алтернатива и не подлежат на коментар!

Според модните дизайнери, това е нюансът, който пасва чудесно на всякакъв тип кожа и визия - независимо дали дамата е с руса, кестенява или черна коса, независимо дали е с по-светъл или по-тъмен тен.

За да изглеждате максимално елегантно, стилистите съветват да комбинирате дрехите си в този тон с шоколадово кафяво или бордо.

Ако ви предстои покупка на рокля за празниците и все още не сте избрали какъв ще бъде нейният цвят, не се колебайте. Верният отговор е лилаво. Така визията ви ще бъде като на същинска Първа дама!

В това отношение предложенията в казанлъшките магазини на лилави тоалети са семпли, но пък за сметка на това стилни и са дело на български модни къщи и малки фирми. Прекрасна плетена лилава рокля, която с малко повече въображение може да се носи и като блузон или туника, може да се намери за 70 лева. С търсене и упорство можете да си купите и официални рокли в различни нюанси на лилавото и розовото между 55- 89 лева, а ризите варират от 25 до 49 лева.

Деляна Бобева

ЗАЩО ВДИГАМЕ НАЗДРАВИЦИ?

Всички знаем, че една наздравица, вдигната за сватба, рожден ден, обикновен празник или някое друго честване, е придружена с чукане на чашите. Никой от нас, обаче, не се е питал какъв е смисълът на това и какво означава.

Една от легендите разказва,

старите германски племена са чукали чашите преди всяко изпиване, за да изплашат духовете. Конниците на номадските племена пък са украсявали чашите със звънци и други предмети, за да вдигат шум и да държат злото далеч от хората. По време на тибетската династия Шан

наздравица и когато искате да се чукнете с приятели, чашите се слагат на еднакво ниво, но, ако става въпрос за работна вечеря и искате да се чукнете с шефа, поставяте чашата по-ниско от неговата в знак на уважение и почит.

Има много неща, които могат да направят събирането по празнични поводи незабравимо и много, които да развалят компанията. Но има едно, което може да ви превърне в герой на вечерта и това е умението да се вдигат тостове. За тях си има правила, които важат за всички празници.

Едно от основните изисквания за тоста е той да е остроумен, но в никакъв случай дълъг. Когато вдигате наздравица, не забравяйте, че сътрапезниците ви наоколо стоят с пълни чаши и чакат да кажете „Наздраве!“.

Каквито и наричания и благословии с чаша в ръка, обаче, да съчините, не забравяйте, че:

Нищо не съкращава живота така, както разстоянието между тостовете!
И по тази причина:

Да пием за това - да живеем, колкото се може по-дълго!

Или пък един прекрасен грузински тост, много уважаван от истинските приятели.

Пожелавам ти ковчег, направен от стогодишен дъб, който ще посадим утре!

Наздраве!

Трибуна „Арсенал“

че в Средновековието хората са чукали чашите с цел да изгонят демоните. Историята е свързана с църковния звън на камбаните, за който се е вярвало, че гони тъмните сили. Към тази легенда все пак има и истинска история, известна за този обичай. А тя е, че в Средновековието в дворците в Европа „премахвали“ враговете, като им сипвали отрова във виното. След като се прочула тази „тайна“, за да се върне доверието при гостите на големите празненства, домакините вдигали чаши и силно ги чукали с чашите на гостите, така че виното да се смеси, а гостите да са сигурни, че в напитката няма отрова. От там е и обичаят домакинят винаги пръв да отпие от виното.

Друга история разказва, че

обичаят е бил „да се вдига шум“ преди изпиването на първата чаша за щастие и благоденствие.

При древните гърци също е бил от значение звукът при изпиването на виното, но само защото те са вярвали, че виното носи духовност и красота за всички сетива, а звънът на чашите създавал и удоволствие за ушите.

По отношение на древните шумери антрополозите твърдят, че те са имали много ритуали, свързани с пиенето и наздравиците, но никъде не се споменава чукането на чаши.

Днес обикновено чукането на чаши при наздравица означава веселба, щастие, а в някои страни по този начин се изразява уважение. В Япония, например, при непринудени вечери при вдигане на

Празнично - Следпразнично

ЗДРАВΟΣЛОВНА И ЕФЕКТИВНА КАРТОФЕНА ДИЕТА

Пред прага на поредица от празници сме, в които акцентът ще са големите и дълги трапези, обилното ядене и пиене и достатъчното време за почивка и лежане. Последното - при положение, че не разполагате с имот на село или с достатъчно пари, за да си позволите релаксираща СПА и ски почивка, в която да изгорите натрупаните в повече калории от софрите около Коледа и Нова година, Ивановден и дузината други именни дни, които засипват месец януари.

Според специалистите, ако прекалим само с трапезата на 24-ти декември, то дискомфортът ще ни държи три дни след това. А какво остава, ако прекаляваме седмица с ядене и пиене, каквато реална опасност грози повечето от нас.

Понякога, обаче, килограм-два над това, което сме, могат да се окажат фатални за отключването на поредица заболявания или да ни причинят значителен физически и психологически дискомфорт, който пък от своя страна също оказва влияние на здравето ни.

С цел да сме ви полезни и да ви вдъхнем лека надежда, че все пак има и друг начин, ви предлагаме свежа следпразнична диета, която спокойно може да прилагате и по време на празниците, без да се чувствате гладни и депресирани.

Много са мненията, според които картофите са абсолютно противопоказни за хората, искащи да се борят с килограмите. В действителност, обаче, това не е вярно. Първо, в 100 гр. картофи има само около 80 калории. И второ, в този продукт има голямо количество витамин С, както и елементи, изключително полезни за сърцето. Затова диетата, която ще ви представим, е наистина ефективна и здравословна! Прави се четири дни, свалят се минимум 2 килограма.

1-ви ден

Закуска: Нарезете любимия си плод на ситно и добавете кофичка кисело мляко. По желание можете да сложите и малко овесени ядки.

Обяд: 600 гр. картофи се нарязват на шайби и се запичат с черен пипер и чубрица на фурна. Малко преди да станат готови, добавяте и 100 гр. настъргано сирене. Изяждате само половината количество.

Следобедна закуска: Мандарина, портокал или ябълка.
Вечеря: Другата половина от картофите, останали от обяда, подправена със сос от кисело мляко и чесън.

2-ри ден

Закуска: 50 гр. нискомаслена извара и 1 препечена филийка пълнозърнест хляб.

Обяд: 4 сварени средни картофа, смесени със задушен карфиол или броколи.

Следобедна закуска: Чаша нискомаслено прясно мляко.
Вечеря: Направете си супичка от картофи и зеленчуци по избор. Без фиде! Хапнете си, колкото ви се яде от нея.

3-ти ден

Закуска: 200 гр. кисело мляко.

Обяд: 200 гр. картофи, запечени с 1 яйце, малко сирене и пресни домати.

Следобедна закуска: Ябълка или грейпфрут.
Вечеря: 200 гр. печени картофи с 50 гр. извара.

4-ти ден

Закуска: Препечена филийка с 50 гр. пилешко месо и половин грейпфрут.

Обяд: 200 гр. варени картофи, салата от чушки и домати.
Следобедна закуска: Чаша сок от моркови и 1 препечена филийка.

Вечеря: Варите 300 гр. картофи. Нарязвате ги на кубчета и добавяте лук, чесън, 50 гр. сирене и 3-4 лъжици кисело мляко. Може да подправите с малко сол и лимонов сок.

За връзка с редакторите на

„Трибуна Арсенал“:

Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg

Диана Рамналиева: 0882 98 70 14,

e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg

Мария Рашкова: 0882 98 70 12, e-mail: mvrashkova@abv.bg